

ILL NAY ETA ECIÑ ILL

Milla ta zortzireun
zortzigarren urtean
apirillaco illaren
ogueigarrenean
berso bi paratzeco
beta deanean;
aleguiña eguingodet
gaurco eguneau,
señale da nere ustez
oraingo leguean.

Biotza daucat triste
alegratu ezin det
motivoa cer deran
deklaratu nai det;
cautibaturic nauca
dama polit batec
ni atormentatzen nau
crueldade onec
berae ez du culparic
esango det ceñee.

Iru urte dirade
padeцитzen derala
eta ez da ogei egun
deklaratu naizela;
eranzun ziran bada
bear zan bezela,
nerca izango zala
nai banuen ala,
eguiaz esan ziran
maite ninduela.

Lenago joaten nitzan
eche orretara,
nere beguiac zutzaz
consolatutzera:

echecoac ez zequiten
begui oben sarrera
bacarric nere jornada
zala zu icustera,
jay, Jesus! etorri da
guztiac galtzera.

Gurasoac nai ez arren
gu bioc nai badegu,
pena orren infernua
logratueo degu,
aimbeste gau tristetan
naiz ni desbelatu,
unio dichoso au
dutelaco galdu
alperric zure aitac
ezetz esango du.

Amoriyo zer dan
jaquin nai duena,
emen paraco diot
pintura bat ona;
lenago joco dute
ceru goyae lurra,
eta erorico da
norteco izarra,
itzalico dan bañan
daucadan su garra.

Ill nai eta eciñ ill
agonia tristea,
zu cerala motivo
urriqui zaitea;
baña gnola izango da
zue culpa izatean?
fiña izan corade
munduco loguean.

fortuna gabe jayo
ciñan mirabea.

Encargatzen zaitut
ni iltzen naizeneco,
nere biotz gaisoa
erregistratzeco;
or dira arquituco
zure zortzi letracho,
orduan cera fiñaz
desengañatuco
ez dirazu gueyago
falsoa deituco.

Nere entierroa
bear dezu etorri,
enterratu ta guero
luto beltzez jantzi;
publicatu calean
mundo guciari,
alargundu zerala
esan lagunari
asco nai zeniola
difuntuchuari.

Encargatzen zaitut
ill da guero ere;
arren leyaltadea
bear dirazu gorde;
egon albazintezque
dibertitu gabe
ez beguira guizonari
urrutira ere.
¡Adios nere maitea
ondo bizi zaite.